

[Bilgrav-Nielsen]

på sommerferie, og så må vi håbe, at EF er nået så langt, at vi kan læse lidt mere på EF-lektionen og få det til at hænge lidt bedre sammen. Jeg tror stadig, at det vil blive sådan, at det bliver op til de enkelte lande at finde ud af, hvad man synes der passer bedst, men der vil ligge en kraftig henstilling fra EF om, at man går i gang.

Jeg har i øvrigt set, at EF-miljøkommissæren klart har udtrykt, at der under ingen omstændigheder blev tale om, at a-kraftlande skulle slippe for at være med i en forøget samlet energifgift.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Debatten her gør det jo klart, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre snart må vælge side i denne sag. Forslagene er jo fremsat for over en måned siden, og der har været diverse underhåndsdrøftelser undervejs. Det er jo tydeligt, at forslaget skal gennemføres enten med den ene side eller den anden side, så den beslutningsomhed, som hr. Bilgrav-Nielsen blev tillagt, må jo udmønte sig i, at man på et tidspunkt beslutter sig til, hvem man vil gennemføre det sammen med.

Når man kigger på debatten i dag og de meldinger, der er givet, så må man sige, at valget burde være nemt. Det burde være nemt at vælge miljøets side, vælge den bedst mulige satsning på at få løst miljøproblemerne og vælge SF's side.

Og jeg håber, at man gør det snart, for hvis vi skal have forslaget vedtaget i denne samling, så er det rart at have et stykke tid til kvalificeret at få indarbejdet de forskellige hensyn, der skal indarbejdes.

Vi er meget parat til en snarlig drøftelse med de to partier.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, jeg må jo konstatere, at det ikke er Det Radikale Venstre, der skal vælge. Det er ikke Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der skal vælge side eller partner, det er det ikke. Vi gennemfører forslaget med det flertal, vi får. Det afgørende er, om regeringen vil være med. Det er helt enkelt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen jeg forstår godt, at forslagsstillerne har viet det stor interesse, om regeringen vil være med. Det kan der være mange gode grunde til, man ønsker at have det administrative apparat bag, hvad man gennemfører osv., men der må jo også være en eller anden frist. Vi kan jo ikke køre helt hen til andenbehandlingen, så forslagsstillerne skal stå dér og være usikre på, om vi vil stemme for forslaget, og det er jo ikke givet, hvis ikke vi har nogen indflydelse på forslaget. Hvis vi ikke kan få flere erhverv omfattet osv., så er det jo ikke givet, at vi stemmer for det.

Forslagsstillerne vil vel ikke leve i usikkerhed helt hen til den sidste dag. Så kunne man ikke få en antydning af, hvor længe regeringen har til at sidde og tygge på det her? Foreløbig har den haft over en måned, og det har åbenbart ikke været nok. Hvilken frist gælder der i denne sag?

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Den første frist er, når Folketinget sendes på sommerferie. Da skal beslutningsforslaget være vedtaget. Den næste frist er den 1. januar 1992. Da skal forslagene gælde.

I øvrigt vil jeg for en ordens skyld sige, at der – mærkeligt nok – ikke har været ført forhåndsforhandlinger om dette forslag. Ingen har ønsket at forhåndsforhandle med os om det, og jeg kan fortælle regeringen, at vi heller ikke har ført forhandlinger med SF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.